

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos LXXVIII. — Izdan in razposlan dné 20. decembra 1892.

(Obsega štev. 217.—223.)

217.

Razglas trgovskega ministerstva z dné 3. decembra 1892. l.,

s katerim se objavljajo dodatna določila k meroskusnemu redu z dné 19. decembra 1872. l. (Drž. zak. št. 171.).

V izvršitev zakona z dné 23. julija 1871. l. (Drž. zak. št. 16. iz l. 1872.), s katerim se je ustanovil nov red za mére in uteži, daje se na obče znanje

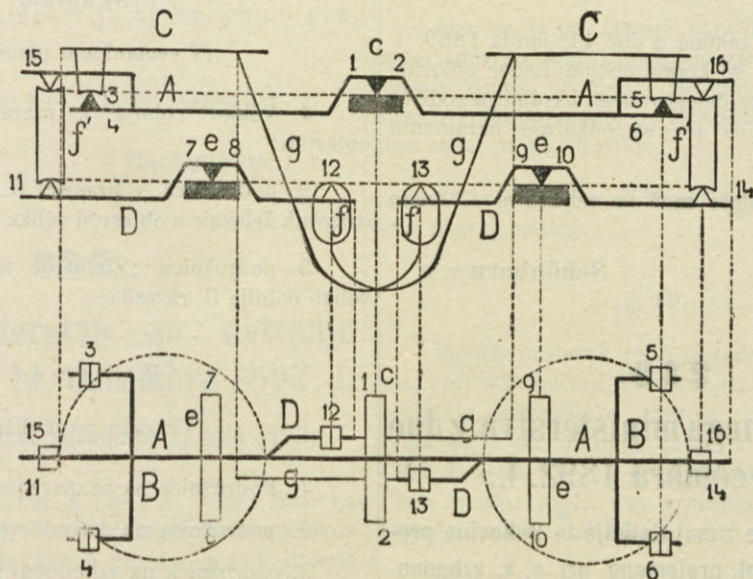
Triindvajseti dodatek k meroskusnemu redu

z dné 19. decembra 1872. l.

K §. 30.

O pripuščanji zgornjesklednične tablaste vage, narejene po firmi Jožef Hecht v Žižkovu.

Na podstavi ukaza trgovskega ministerstva z dné 17. februarja 1872. l. (Drž. zak. št. 17.) je

nastopni, po c. k. komisiji za pravilni meroskus izdani dodatek k meroskusnemu redu z dné 19. decembra 1872. l. (Drž. zak. št. 171.).

komisija za pravilni meroskus pripustila v meroskus in kolkovanje spodaj oznamenjeno vago.

Bacquehem s. r.

Ta zgornjesklednična vaga je v zgoraj stoječi podobi načrtana v obrisu.

A je glavna gredeljnica, katera se ziblje okoli vrtilne osi *c*, opremljene z dvema ostricama 1 in 2, in katera nosi na obeh koncih obrnjeni ostrici 15 in 16, na viličastih delih *B*, *B* pak ostrice 3, 4 in 5, 6.

D, *D* sta obé vodilni prečki z vrtilnima oséma *e*, *e*, kateri imata vsaka po dve ostrici 7, 8 in 9, 10. Na vnanjem konci teh vodilnih preček nameščeni ostrici 11 in 14 sta po odnosačih *f*, *f* spojeni z ostricama 15 in 16 glavne gredeljnice. Na notranjih ostricah 12 in 13 téh vodilnih preček sta po vesilih *f*, *f* spojena tekalca *g*, *g* skledičnih nosačev *C*, *C*, katera zopet počivata na ostricah 3, 4 in 5, 6.

Paralelno vodstvo skledic zahteva, da obé vodilni prečki postaneta neenakoramni, in to takó, da nastane proporcija:

$$[e\ 11] : [e\ 12] = [c\ 15] : [c\ 3]$$

Na Dunaji, dné 17. novembra 1892. l.

C. k. komisija za pravilni meroskus:

Arzberger s. r.

218.

Ukaz pravosodnega ministerstva z dné 10. decembra 1892. l.

da se krajna občina Ledec odkazuje okrajnemu sodišču v Opočnu na Češkem.

Na pódstavi zakona z dné 11. junija 1869. l. (Drž. zak. št. 59.) se krajna občina Ledec odločuje iz okoliša za mesto delegovanega okrajnega sodišča v Kraljevem Gradcu ter se odkazuje okrajnemu sodišču v Opočnu.

Ta ukaz zadobi moč in veljavo s 1. dném januarja 1894. l.

Schönborn s. r.

219.

Ukaz finančnega ministerstva z dné 10. decembra 1892. l.,

da se prepoveduje zunaj Galicije in Bukovine prodajati varjeno sol, prejemanu pri c. k. vzhodnogaliških solnoprodatnih uradih za ceno 9 gl. na 100 kg.

Iz c. k. vzhodnogaliških solnoprodatnih uradov za ceno devetih (9) goldinarjev na 100 kg preje-

mano sol prodajati je dovoljeno, dokler se drugači ne vkrene, samó v Galiciji in Bukovini.

S to soljó tržiti v druge dežele je prepovedano in zavezano kazni po §§. 319., 320. in 322. kazenskega zakona o pripadninskih prestopkih.

Ta ukaz stopi v veljavo in moč z dném razglasitve, vendar se ne razteza na varjeno sol, ki je bila iz navedenih solnoprodatnih uradov prejeta že prej.

Steinbach s. r.

220.

Razglas finančnega ministerstva z dné 12. decembra 1892. l.

o oblastih colnijskih podružnic kraljevo-ogerske vélike colnije na Réki.

Po poročilu kraljevo-ogerskega finančnega ministerstva so se podružnice kraljevo-ogerske vélike colnije na Réki, na novo porazstavljene ob povodu, ko se je svobodni pristanski okoliš réški privzel v avstrijsko-ogerski colni okoliš (Drž. zak. št. 82. iz l. 1891.), opremile s temi-le oblastmi:

I. Skupina.

(V svobodnem okoliši.)

1. Vélika colnija I. razreda z ustreznimi oblastmi;
2. podružnica v hranišči II. kraljevo-ogerskih državnih železnic z oblastmi vélike colnije II. razreda;
3. podružnica „Zichy-jev molo“ z oblastmi vélike colnije II. razreda;

II. Skupina.

(V colnem okoliši.)

1. Podružnica na Szapary-jevi brežini, potém
 2. podružnica na Adamičevem molu,
 3. podružnica na vzhodnem bregu in
 4. podružnica na Réčini,
- vse z oblastmi male colnije I. razreda;
5. podružnica v kraljevo-ogerskem poštnem uradu in

6. podružnica v pristanišči za petrolej v Poncalu z oblastmi vélike colnije II. razreda.

Nadalje se je podružnicam na Adamičevem molu, na vzhodnem bregu in na Réčini dala oblast, cola prosto odpravljati iz inozemstva se vračajoče, oznamenjene obalke in shranke.

Steinbach s. r.

221.

Ukaz trgovinskega ministerstva z dné 13. decembra 1892. l.,

s katerim se izpreminja §. 23., odstavek 2. II. poglavja B. IV. v začasnem redu za plovstvo in porečno-policijo na Donavi z dné 31. avgusta 1874. l. (Drž. zak. št. 122.).

Dogovorno s c. k. ministerstvoma za notranje stvari in za poljedelstvo se z ukazom z dné 31. avgusta 1874. l. (Drž. zak. št. 122.) izdani začasni red za plovstvo in porečno policijo na gorenjeavstrijskem in dolenjeavstrijskem kosu Donave v §. 23., odstavku 2. za dunajski vodotok donavski izpreminja takó, da naj se ta odstavek za naprej glasi takó-le:

„Dobivati led v donavskem vodotoku po vsi dolžini njegovi je brezpogojno prepovedano.“

Ta ukaz zadobi moč z dném razglasitve.

Bacquehem s. r.

222.

Ukaz ministerstva za notranje stvari z dné 14. decembra 1892. l.

zastran zdravilske odredbine za leto 1893.

S 1. dném januarja 1893. l. stopi v moč na podstavi najnovejših lekarskih cenikov ustanovljena zdravilska odredbina, katera je v zalogi c. k. dvorne in državne tiskarnice izšla pod naslovom „Zdravilska odredbina za leto 1893. k avstrijskemu lekarskemu pravilniku iz leta 1889.“

Vsi lekarniki brez izjeme, potem vsi zdravniki, ranocelci in živinski zdravniki, kateri so vpravičeni

imeti domačo lekarnico, morajo se počenši s 1. dném januarja 1893. l. ravnati po ti novi zdravilski odredbini ter si je omisliti po en tiskan izvod.

Ukaz ministerstva za notranje stvari z dné 12. decembra 1889. l. (Drž. zak. št. 191.) zastran avstrijske zdravilske odredbine ohrani svojo moč in veljavo, izvzemši določila §§. 5., 6., 12., 13. in 15., katera naj se glasé takó-le:

§. 5.

Recept mora v vseh svojih delih biti pisan razločno in lehkó bravno. Na nebravno pisane ali lekarničarju ne popolnoma jasne recepte se ne sme oddajati nobeno zdravilo, ako se prej ni dobilo od zapisujočega zdravnika pojasnilo.

Na vsakem receptu bodi praviloma postavljeno na videž imé in bivališče stranke, za katero je zapisano zdravilo namenjeno, in té podatke je treba pristaviti v lekarnici, ako bi že zdravnik ne bil tega storil. Ako se stranka brani povedati jih, treba je na recept v porazumu ž njo postaviti primérno označilo, s katerim je moči odvrniti kako zaméno pri izročevanju zdravila.

§. 6.

Po enem receptu se smé kako zdravilo zopet dajati samo za tisto stranko, ki je pisana na njem.

Ako se je po pravici bati, da bi se zlorabilo kako zdravilo, naj zapisujoči zdravnik dotičnemu receptu pripiše pristavek: „ne repetatur“; in lekarničarju je prepovedano, po receptih s takim pristavkom zopet dajati zdravilo.

Receptne golice sè že natisnjenim „ne repetatur“ niso dovoljene.

§. 12.

Najniží postavek cene za cenitev kakega predmeta pri odredovanji (taksovanji), o katerem se ne uporablja ordinacijsko pravilo, izdano z ukazom ministerstva za notranje stvari z dné 17. marca 1891. l. (Drž. zak. št. 45.), in pa določilo §. 13. v tem ukazu, znaša dva krajcarja, pri odredovanji po ordinacijskem pravilu pa samo én krajcar.

Postavek cene pri odredovanji, kateri ne doseže enega celega krajcarja, smé se zaračunjati za cël krajcar, in práv tako se smé, ako se pri odredovanji za kak zdravilski predmet poleg enega ali več krajcarjev pokaže tudi še krajcarjev drobec, ta drobec računati za cël krajcar.

§. 13.

Za *Aqua communis* do množine enega litra in pa za vsak nadaljni liter se smé, razen ko bi se ta voda rabila za dekokte ali nalivke, zaračuniti en krajcar.

§. 15.

Na vsakem receptu, po katerem se v kaki javni ali domači lekarnici napravljajo in oddajejo zdravila, zapisati je razločno pred odpravo znesek odredbine sè številkami ter pri prvem odredovanji tudi posebe razložiti po tvarinah, po delu in po shrankah (posodah, škatlah i. e.).

V javnih lekarnicah naj tisti, ki je cénil (taksoval) zdravilo, postavi na receptu poleg cene na videž tudi datum in firmo lekarnice ter naj podpiše svoje imé; tisti pak, ki je oddal zdravilo, naj vselej na signaturi (znamki) pristavi datum oddaje ter naj podpiše svoje imé.

Iste zabeležke je — ako je odredovanje različno, tudi znesek odredbe — vselej namestiti na receptu, oziroma na signaturi, ako se je zdravilo zopet oddalo po istem receptu.

Taaffe s. r.

223.**Ukaz finančnega ministerstva
z dné 14. decembra 1892. l.,**

obsegajoč dopolnilo, oziroma izpravo priloge *A* k ukazu z dné 10. novembra 1892. l. (Drž. zak. št. 197.), zastran izvršitve zakona z dné 18. septembra 1892. l. (Drž. zak. št. 172.) o obdavčevanji trgovine z efekti (davku od trgovine z efekti).

V dopolnilo priloge *A* v ukazu z dné 10. novembra 1892. l. (Drž. zak. št. 197.) zastran izvršitve zakona z dné 18. septembra 1892. l. (Drž. zak. št. 172.) o obdavčevanji trgovine z efekti (davku od trgovine z efekti) se z ozirom na dovolila, zastran notacije v tem oziru dodeljena, daje na znanje, da po kupčijskih pogojih dunajske borze enovit sklep v delnicah hrvaško-slavonske deželne hipotečne banke znaša po 100 gl. nominalne vrednosti, v delnicah salcburške železnične in tramwayne družbe po 200 gl. nominalne vrednosti pa po 25 kosov.

Nadalje se v izpravo omenjene priloge *A* daje na znanje, da po kupčijskih pogojih dunajske borze enovit sklep v zajmu s premijami mestne občine dunajske iz l. 1874. (v komunalnih lozih) znaša 2500 gl. a. v. in ne 5000 gl. a. v.

Steinbach s. r.